

Wi-Fi, Bluetooth, mobiele straling en Co - totale vernietiging van onze cellen (Film van James Russell)

De documentaire van James Russell toont op indrukwekkende wijze de effecten van toenemende straling van mobiele telefoons, Wi-Fi, Bluetooth en dergelijke op mens, dier en natuur. Met het blote oog lijkt de planeet hetzelfde, maar op celniveau is het de grootste verandering waaraan het leven op aarde wordt blootgesteld. Wetenschappers, artsen en getroffen en aan het woord.

Resonantie, wezens van frequentie.

Steeds meer mensen hebben last van gezondheidsproblemen zoals duizeligheid, hoofdpijn, hartritmestoornissen of slapeloosheid. Stress wordt vaak als oorzaak genoemd. De volgende documentaire uit 2012 laat zien dat dergelijke symptomen vaak verband houden met heel andere, minder bekende oorzaken. De film neemt ons mee op een reis vanaf onze oorsprong tot de jaren 90, toen de uitbreiding van draadloze communicatietechnologie begon. Sindsdien is de mensheid ondergedompeld in een oceaan van kunstmatige frequenties. Met het blote oog lijkt de planeet hetzelfde, maar op celniveau is het de grootste verandering die het leven op aarde ooit heeft ondergaan. De effecten zijn niet te onderschatten!

Kla.TV heeft deze film voor je vertaald en ondertiteld in het Nederlands. Wetenschappers, vertegenwoordigers van de industrie, artsen en getroffen en aan het woord. We wensen je veel plezier bij het bekijken van de volgende documentaire van James Russell:

"RESONANCE - Creatures of Frequency"!

Verteller:

Halverwege de jaren tachtig gebruikte ongeveer drie procent van de mensen in de meeste landen een mobiele telefoon, tegenwoordig gebruikt bijna honderd procent een mobiele telefoon. Als ze 19 of 20 jaar oud zijn, gebruiken ze de mobiele telefoon al 10 jaar en hebben we geen idee wat het risico is.

Dr. Roger Coghill, bio-elektromagnetisch onderzoek:

We worden ondergedompeld in een oceaan van elektromagnetische straling. Het omringt ons overal. Onzichtbaar, we kunnen het niet zien. Maar we weten dat het er is. Telkens als je je mobiele telefoon gebruikt, weet je dat ze er is.

Professor Denis Henshaw, Universiteit Bristol:

Het is extreem moeilijk om de klok terug te draaien. Maar het is niet onmogelijk. Maar we moeten ons bewust zijn van deze gezondheidsrisico's zodat we veiligheidsmaatregelen kunnen nemen.

Dr. Erica Mallory-Blythe, Arts bij de noodopname:

Op dit moment is de WHO-verklaring hierover dat het een realiteit is.

Eileen O'Connor, Wishaw mobiele telefoonmast-slachtoffers:

We waren niet de enige kankerclusters rond een mast, er zijn veel kankerclusters rond zendmasten.

Dr. Andrew Goldsworthy, bioloog en onbezoldigde docent bij het Imperial College London:

De meeste kankers die eraan komen zijn er nog niet.

Brian Stein, lijdende aan elektrosensibiliteit:

Hoe kunnen we denken dat we veilig zijn als we onze hersenen bestralen met microgolven?

Professor Denis Henshaw, Universiteit Bristol:

We begrijpen gewoon nog niet helemaal wat we aan het doen zijn.

Radiospreker: We hebben eindelijk een mededeling over de vraag of mobiele telefoons kanker veroorzaken.

Resonantie – wezens van frequentie

Heb je, je ooit afgevraagd, waarom naar buiten gaan zo goed voelt?

Verteller:

Een onbekende wetenschapper staat op het punt een ontdekking te doen die alles had moeten veranderen. Zijn naam was Winfried Otto Schumann. Vanaf die dag onderwees hij zijn studenten in de natuurkunde van elektriciteit. Hoe een bol een elektrische spanning kan opwekken in een bol. En als gevolg daarvan: een frequentie. De klas van Schumann vond het moeilijk om het onderwerp te begrijpen. Om het makkelijker te maken, liet de professor hen zich voorstellen dat de aarde één bol was en de ionosfeer een andere. Vervolgens vroeg hij hen om de spanning tussen hen te berekenen. Omdat hij zelf geen idee had, begon Schumann ook te rekenen. Uiteindelijk kwam hij uit op een frequentie van ongeveer 10 Hertz. Hoe ongelooflijk het ook leek voor Schumann, onze planeet had een puls, een meetbare frequentie die het leven op Aarde omringde. Hoewel de professor trots was op zijn vondst, zei hij dat het niet van groot belang was. Vooral omdat het alleen werd gepubliceerd in een klein wetenschappelijk tijdschrift, beperkt tot de laatste pagina's met de kop "Schumann Resonantie". Het zou enkele jaren duren, inclusief een ongelooflijke speling van het lot, voordat de professor de ware betekenis van de Schumann-resonantie zou inzien. Deze speling van het lot was 30 jaar eerder begonnen met een andere Duitse wetenschapper genaamd Hans Berger. Met behulp van een EEG-apparaat dat hij zelf bouwde, maakte Berger de eerste opname van de elektrische frequentie die door het menselijk brein werd uitgezonden. Aanvankelijk werd voorgesteld om de golf te vernoemen naar de man die hem ontdekte, maar Berger, die een bescheiden man was, koos voor een alfabetische naam. Hij noemde het: "De Alfa-golf".

Kort na de ontdekking van professor Schumann stuitte een collega van Hans Berger, een man genaamd Ankermüller, op een oud exemplaar van het kleine wetenschappelijke tijdschrift, hetzelfde kleine wetenschappelijke tijdschrift waarin de ontdekking van professor Schumann een paar jaar eerder was gepubliceerd. Hij las het artikel een paar keer en schudde zijn hoofd in ongelof. Hij beseftte meteen wat hem te wachten stond. De frequentie van de alfa golven die Hans Berger registreerde was bijna identiek aan de Schumann-resonantie: de frequentie van de aarde.

Dr. Ankermüller nam onmiddellijk contact op met Schumann om hem over te halen verder onderzoek te doen. Schumann ging akkoord en ontwikkelde samen met een van zijn studenten zijn ontdekkingen verder. Ze bestudeerden in detail hoe de spanning wordt ontladen door bliksem in de holte van de ionosfeer. Uiteindelijk kwamen ze uit op een exacte

frequentie: de puls van de aarde, de Schumann-resonantie, was precies 7,83 Hertz. De ontdekking was verbazingwekkend. Leek de Schumann resonantie alleen maar op de alfavolven van het menselijk brein? Nee - het was identiek! De frequentie van de hersenen, die onze creativiteit, onze prestaties, onze stress, onze angsten en ons immuunsysteem regelen, hadden zich op de een of andere manier afgestemd op de frequentie van de planeet. De hartslag van de aarde was de hartslag van het leven zelf geworden. Een toevalligheid?

De frequentie van een golf wordt gemeten in Hertz. Dit verwijst naar het aantal trillingen dat de golf per seconde maakt. Frequenties variëren van een triljoenste van een atoom tot de lengte van het universum zelf. Theoretisch zijn frequenties oneindig, absoluut eindeloos. Als dat toeval was, dan was het een van de meest spectaculaire van de natuur!

Wat betekende dit allemaal? Het duurde niet lang voordat iemand daar achter probeerde te komen. Zijn naam was Rütger Wever, een gerenommeerd wetenschapper aan het Max Planck Instituut. In de vroege jaren 1960 bouwde de professor een ondergrondse bunker om het circadiaanse ritme van de mens te bestuderen. Het circadiaanse ritme is het dag-nachtritme dat in het hele leven is ingebed. Over een periode van dertig jaar voerde de professor experimenten uit waarbij vrijwilligers zeven weken lang in de bunker leefden, volledig afgeschermd van de natuurlijke resonanties van de aarde. Zijn bevindingen geven ons een aantal verbazingwekkende inzichten. Hij ontdekte dat zodra de Schumann-resonantie uit de bunker werd geweerd de fysieke en mentale gezondheid van de studenten eronder leden.

Ingrid Dickenson, Biomagnetisch onderzoeker:

Hij bracht er studenten heen. Hij durfde het niet te doen met zieke of oude mensen. Hij bracht er jonge studenten naartoe omdat hij wist - Wever wist dat het effect zou hebben. Er is dus duidelijk geen Schumann-resonantie onder de grond. Er waren alleen transversale magnetische velden vanuit het binnenste van de aarde. Dus door ze ondergronds te plaatsen, begonnen ze zich ziek te voelen, hoofdpijn te krijgen en werd hun circadiaanse ritme volledig verstoord. Het interessante was dat toen hij de 7,83 Hertz frequentie toepaste met een magnetische puls generator, het onmiddellijk stopte.

Verteller:

Wever voerde in het geheim de 7.83 frequentie naar de bunker via een kunstmatige zender. Elke keer dat hij dit deed, ontdekte hij dat de nadelige effecten die de vrijwilligers ondervonden verdwenen of verminderden. Haar stress, hoofdpijn en emotionele spanning namen af en haar welzijn werd hersteld. Allemaal door de toevoeging van de Schumann-resonantie.

Het onderzoek van Wever heeft een ongelooflijk verband aan het licht gebracht tussen de gezondheid van de mens en de natuurlijke frequentie van de planeet. En in 2011 suggereerde baanbrekend onderzoek iets dat nog indrukwekkender was: De Schumann resonantie zou verbonden kunnen zijn met het begin van het leven zelf.

De doorbraak werd gemaakt door Luc Antoine Montagnier, de Nobelprijs winnende wetenschapper die als eerste het HI-virus ontdekte. De professor voerde experimenten uit met het geheugen van water en onderzocht hoe water het geheugen kan vasthouden van stoffen die er eerder in waren opgelost. Daarbij stuitte hij op iets dat de principes van de wetenschap in twijfel zou trekken. Al het leven komt voort uit leven. Dit is een fundamenteel principe van de wetenschap dat nog nooit door een experiment is geschonden. Leven kan zich alleen ontwikkelen waar eerder leven was. En het mechanisme hiervoor is altijd begrepen als een materieel mechanisme. Net als eicel en sperma of sporen en celdeling. De experimenten van Luc Montagnier brachten echter een heel andere hypothese naar voren.

De professor toonde aan dat DNA-sequenties, de eigenlijke bouwstenen van het leven, met elkaar communiceren in water door laagfrequente elektromagnetische golven uit te zenden. Zelfs toen het DNA in aparte reageerbuisen werd bewaard, registreerde de professor nog steeds elektromagnetische communicatie tussen de reageerbuisen. Hoe geavanceerd kan deze communicatie zijn? Welnu, Luc Montagnier toonde aan dat ze in staat zijn nucleotiden te vormen, de componenten waaruit DNA bestaat, en zichzelf samen te voegen tot compleet nieuw DNA.

Wetenschappers hebben deze componenten ontelbare keren gecombineerd, maar in geen enkel experiment zijn ze er ooit in geslaagd om de vonk van het leven opnieuw aan te wakkeren en nucleotiden om te zetten in echt DNA zonder dat er al DNA aanwezig was. Leven kan immers alleen bestaan waar al eerder leven was. In de experimenten van Luc Montagnier werd het DNA echter volledig uit het water gefilterd. Toch werd er nieuw DNA gevormd. Hoe was dit mogelijk? Hoe slaagde Luc Montagnier erin om te doen wat geen enkele andere wetenschapper kon? En hoe creëerde hij leven waar geen leven was? Wat was er zo anders aan de experimenten van Luc Montagnier?

Er was een frequentie aanwezig. Een frequentie die, indien verwijderd, het experiment zou doen mislukken. Maar als het aanwezig was, zorgde het ervoor dat het lukte. Deze frequentie was 7,83 Hertz: de Schumann-resonantie. De delicate verbinding tussen het leven en de frequentie van de planeet was hier geraakt. Een wisselwerking tussen levende organismen en elektromagnetische frequenties. Een afhankelijkheid, een verbinding. Het bewijs hiervoor kan worden gevonden door wetenschappelijke artikelen te lezen, maar nog duidelijker bewijs kan worden gevonden door gewoon naar buiten te gaan.

Hoe kan het je anders zo'n goed gevoel geven?

Hoe is het allemaal gebeurd? Als je naar de geschiedenis van de aarde kijkt, lijkt het vrij voor de hand liggend. Schumanngolven maken al vanaf het allereerste begin deel uit van deze planeet. Het leven ontwikkelt zich, omringd door en onvermijdelijk afgestemd op hen. In feite is onze gevoeligheid voor frequentie nauw verbonden met ons vermogen om een ander fenomeen van de planeet waar te nemen.

Magnetische velden

Verteller:

Twee miljard jaar geleden vormden magneto tactische bacteriën een eenvoudige maar fascinerende relatie met het magnetische veld van de aarde. Het eencellige organisme bevatte deeltjes van magnetisch materiaal. Hierdoor kon het zich gedragen als de naald van een kompas en zich oriënteren langs de magnetische lijnen van de aarde. Met de toenemende complexiteit van organismen groeide ook hun afhankelijkheid van de magnetische velden van de aarde. We weten dat bijen gevoelig zijn voor magnetische velden. We weten dat ze deeltjes geomagnetisch in hun lichaam hebben. En laboratoriumtests hebben aangetoond dat ze inderdaad gevoelig reageren op magnetische velden. In laboratoria is aangetoond dat door een kunstmatig magnetisch veld op te wekken, de manier waarop bijen hun kamers bouwen kan worden gecontroleerd. en het lijkt voor de hand te liggen dat bijen magnetische velden gebruiken om zich te oriënteren. Het delicate evenwicht van het leven op aarde wordt perfect geïllustreerd door de afhankelijkheid van bijen en hun bestuiving van planten. Aangenomen wordt dat het leven zonder bijen nauwelijks een kans zou hebben. Bestuiving door insecten is noodzakelijk voor vrijwel alles wat voedsel interessant maakt: Fruit, noten en dergelijke vereisen allemaal bestuiving door insecten, en bijen zijn de belangrijkste groep bestuivers.

Ongeveer 70% van alle voedingsgewassen ter wereld worden bestoven door bijen

Onzichtbare presentator:

Wi-Fi, Bluetooth, mobiele straling en Co - totale vernietiging van onze cellen (Film van James Russell)

Als er geen bijen waren...

Norman Carrick, British Beekeepers Association (BBKA):

als de bijen zouden we een heel saai dieet hebben. Ja, we zouden een heel mager bestaan hebben. Ik denk dat dat het punt is, zonder bijen... En natuurlijk bestuiven ze zowel wilde planten als de planten die we nodig hebben om te eten, en in veel gevallen kennen we de details van de bestuiving niet eens. Maar we kunnen er zeker van zijn dat veel van onze wilde planten zouden verdwijnen zonder bestuiving door bijen.

Hoofdstem:

In 2006 gebeurde het ondenkbare. Bijenkolonies over de hele wereld begonnen uit te sterven en niemand kon verklaren hoe dat kwam.

Onzichtbare presentator (Landbouwradiozender VS):

Bij ons is Maryann Fraizer, Senior Extension Associate for Apiculture aan de Pennsylvania State University. Wat zijn de klassieke criteria voor bijensterfte die een imker kan gebruiken om naar de bijen te kijken en te zeggen dat dit op een klassiek geval lijkt?

Maryann Fraizer, Senior Extension Associate for Apiculture aan de Pennsylvania State University:

De symptomen zijn dat de bijen relatief gezond en krachtig zijn en toch neemt binnen korte tijd de populatie volwassen bijen in de bijenkorf af, ze verlaten de kolonie. En wat achterblijft is veel broed, d.w.z. de jonge bijen, honing en stuifmeel.

Onzichtbare presentator:

Op welke continenten is deze bijensterfte waargenomen?

Maryann Fraizer, Senior Extension Associate for Apiculture aan de Pennsylvania State University:

De afname van honingbijen heeft zich wereldwijd voorgedaan. Veel andere landen melden een afname van het aantal honingbijen. Of het echt te wijten is aan de zogenaamde "Colony Collapse Disorder", waarvoor behoorlijk unieke groepen van criteria bestaat, is een andere vraag. En dat is een van de dingen die we proberen te begrijpen door te communiceren met andere mensen uit andere delen van de wereld.

Norman Carrick, Britse Bijenhouders Associatie (BBKA):

Deze huidige zorg bestaat sinds ongeveer 2006 en vooral in de Verenigde Staten, waar veel professionele imkers zich plotseling realiseerden dat hun bijen, die tot een bepaald punt in het jaar gezond waren geweest, vervolgens spectaculaire verliezen leden in de nazomer. En ze leken anders dan alles wat we eerder hadden gezien. Dus kwamen de mensen naar hun bijenkorven en realiseerden zich dat er geen bijen meer waren.

Verteller:

Dit soort bijensterfte, ook bekend als CCD treft bijenvolken over de hele wereld, waarbij sommige landen verliezen tot 70% melden. Verschillende redenen werden genoemd als aanleiding. Maar geen van hen kon onomstotelijk verklaren waarom bijen plotseling niet meer terugkeerden naar hun kasten, met één uitzondering: Een sensationeel stukje onderzoek door Jochen Kuhn en zijn team. In één experiment werkte de arts met acht bijenvolken en plaatste hij een gewone DECT-telefoon in vier ervan. De wetenschappers keken vervolgens of de aanwezigheid van een DECT-telefoon invloed had op de vraag of de bijen terugkeerden naar hun korf. De resultaten waren verbluffend. De bijen keerden in normale aantallen terug naar de kasten waarin geen DECT-telefoons waren geplaatst. Maar er keerden nauwelijks bijen terug naar de kasten met een DECT-telefoon. Geen enkele bij keerde terug naar een van de kasten met een DECT-telefoon. Om de implicaties van het experiment van Dr. Kuhn volledig te begrijpen, moeten we eerst begrijpen hoe een DECT-

telefoon werkt. De reden waarom je door je huis kunt lopen en kunt bellen met je DECT-telefoon is dat het basisstation van je DECT-telefoon elektromagnetische golven, microgolven genaamd, naar je handset stuurt. Dit is precies dezelfde manier waarop een gsm-mast communiceert met een gsm. Een DECT-telefoon is in wezen een miniatuurversie van een mobiele telefoonmast. Als een bij beïnvloed wordt door wat er van een DECT-telefoon komt, zal hij zeker ook beïnvloed worden door wat er van een zendmast voor mobiele telefonie komt. En met 4 miljard gebruikers van mobiele telefoons wereldwijd, waren er plotseling een alarmerend aantal zendmasten voor mobiele telefonie.

Het magnetisch oriëntatie vermogen van de bij stelt hem in staat om zich te oriënteren aan de hand van de magnetische veldlijnen van de aarde. Een vermogen waarin het miljoenen jaren van ontwikkeling en verfijning heeft geïnvesteerd. Is het niet duidelijk dat zo'n hoge gevoeligheid wordt beïnvloed door zelfs de kleinste veranderingen in de elektromagnetische omgeving? Dus wat betekent deze gigantische verandering, die bijna van de ene op de andere dag plaatsvond?

Zijn er andere soorten die deze gevoeligheid voor magnetische velden hebben? Een gevoeligheid die hen uiteindelijk kwetsbaar maakt voor door de mens gemaakte frequenties? Helaas suggereert de ontdekking van een nieuw eiwit genaamd cryptochroom dat al het leven een magnetisch zintuig heeft.

Cryptochromen

Peter Hore, Chemieprofessor van de Universiteit van Oxford:

Ze werden in de jaren 1990 ontdekt in planten. Hun functie is het absorberen van blauw licht, dat nodig is om de groei te reguleren. Sindsdien zijn ze gevonden in insecten, dieren, zoogdieren, mensen en vogels.

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

Cryptochromen zijn biologische moleculen die eiwitten worden genoemd. Ze worden geproduceerd door sommige van onze genen, de zogenaamde CRY-genen. En de cryptochroom molecule reguleert in feite ons circadiaanse ritme, waaronder de productie van melatonine.

Peter Hore, Chemieprofessor van de Universiteit van Oxford:

Sommige cryptochromen lijken de functie te hebben om licht te absorberen, als een detector voor de circadiaanse klok. Ze vormen daarom een input voor het dag-nachtritme dat veel soorten lijken te hebben, zowel planten als dieren.

Verteller:

Maar in 2000 onthulde Thorsten Ritz een nog verbazingwekkender rol van het cryptochroom. In een reeks experimenten met roodborstjes bewees hij dat hun richtingsgevoel niet alleen gebaseerd is op magnetisme, maar rechtstreeks afkomstig is van cryptochroomcellen die zich achter het oog bevinden.

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

Ik denk dat de publicaties van Ritz in 2000 een van die mijlpalen in de wetenschap zijn. Omdat het suggereert dat deze cryptochroom molecule, onthoudt dat het verantwoordelijk is voor het beïnvloeden en controleren van het circadiaanse ritme, en deze molecule is verantwoordelijk voor wat vogels een kompas geeft, een magnetisch kompas.

Peter Hore, Chemieprofessor van de Universiteit van Oxford:

Vogels zien de magnetische velden van de aarde letterlijk, misschien wel als een heldere of donkere vlek over hun gezichtsveld. En als ze hun hoofd of lichaam bewegen, beweegt de spot of schijnwerper mee, net als het Head-up display van een gevechtspiloot. Ze hebben dit ding dat ze zien, waarmee ze zich kunnen oriënteren terwijl ze vliegen.

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

De manier waarop hij dit testte was door vogels bloot te stellen aan radiofrequentievelden om te zien of dit daadwerkelijk hun magnetische kompas zou verstoren. Het bleek dat het hoogfrequente veld niet alleen de migratie van de roodborstjes verstoortte, maar dat dit zelfs al het geval was bij zeer lage veldsterktes. Dit is echt belangrijk en heel interessant dat zelfs heel zwakke radiofrequentievelden het kompas van de roodborstjes beïnvloedden.

Verteller:

De experimenten van Ritz toonden duidelijk aan dat de cryptochroom-cel die in navigatie wordt gebruikt, ernstig wordt aangetast door, door de mens gemaakte frequenties, zelfs frequenties ver onder de frequenties die door de ICNIRP-regulator als veilig worden beschouwd.

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

Alle onderzoeken naar dierlijke navigatie, kakkerlakken, zebra's, kippen, roodborstjes, vonden allemaal dat hun magnetische kompas werd verstoord door radiofrequente velden die ver onder de waarden lagen die als grenswaarden waren opgegeven door de ICNIRP.

Alasdair Philips, Elektro- en Agraringenieur, UK Health Protection Agency-Mitglied:

Ik werk aan vogels, vooral vogels en insecten. Ik heb aangetoond dat ze gevoelig zijn voor velden die ver onder de ICNIRP-niveaus liggen waarvan wordt beweerd dat ze veilig zijn voor ons mensen. Als je kijkt naar deze niveaus, waar onderzoek aantoonde dat de dieren gevoelig voor zijn, er is zeer goede literatuur die aantoonde dat deze niveaus aanzienlijk lager zijn dan de niveaus waaraan wij kunnen worden blootgesteld en waaraan de dieren dus worden blootgesteld in het milieu.

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

Er zijn goede wetenschappelijke redenen om aan te nemen dat magnetische velden, kunstmatige magnetische velden, de habitat van een aantal soorten zullen vernietigen.

Hoofdstem:

In de afgelopen 25 jaar (stand in **2011**) zijn verschillende soorten die de magnetische velden van de aarde gebruiken voor navigatie op mysterieuze wijze achteruitgegaan:

dramatische achteruitgang van 109 soorten Arctische trekvogels.

5 in Groot-Brittannië uitgestorven vlindersoorten.

36 soorten Australische kustvogels met 75% afgenomen

10 % van alle vlindersoorten ter wereld met uitsterven bedreigd.

45% van de algemene Europese vogelsoorten is achteruitgegaan.

50 % achteruitgang van Europese weidevlinders

De helft van alle bekende Britse vlinders met uitsterven bedreigd.

Bijen: tot 70% achteruitgang

62 % van de trekkende watervogels in Azië achteruitgaand of uitgestorven

Australische waadvogels: afname van 80%

Helft Britse bijensoorten: afname tot 70 procent

4 Amerikaanse bijensoorten: afname in aantal tot 98 %

Landbouwgrond vogels met tot 79 %

1 op de 8 vogelsoorten in de wereld wordt bedreigd

190 vogelsoorten worden bedreigd met uitroeiing

Presentator:

In hoeverre is onze omgeving veranderd als gevolg van elektromagnetische velden?

Alasdair Philips, Elektro- en landbouwkundig ingenieur, UK Health Protection Agency-lid:

In de afgelopen 25 jaar is er een onherkenbare verandering geweest... Het is miljoenen keren hoger in termen van elektromagnetische energie.

Dr. Roger Coghill, bio-elektromagnetisch onderzoek:

Het voormalige National Radiological Protection Agency zei in een van zijn documenten dat het schat dat de stralingsomgeving, als je het zo wilt noemen, vele miljoenen keren groter is geworden in vergelijking met wat het 50 jaar geleden was, vele miljoenen keren.

Alasdair Philips, Elektro- en landbouwkundig ingenieur, UK Health Protection Agency-lid:

Het is een enorme verandering in het milieu op aarde en het overspoelt al deze natuurlijke signalen volledig, inclusief de Schumann-golven waarmee we geëvolueerd zijn.

Hoofdstem leest de beeldscherm inhoud: Het meten van Schumanns resonantie in of rond een stad is absoluut onmogelijk geworden. Elektromagnetische vervuiling van mobiele telefoons heeft ons gedwongen onze metingen op zee uit te voeren. Citaat van **Dr. Wolfgang Ludwig, Natuurkundige.**

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

Een van de redenen waarom cryptochromen zeer interessant zijn, vooral met betrekking tot het feit dat mensen magnetische velden detecteren, is dat er een recent onderzoek is van Dr. Foley en collega's dat aantoont dat als je menselijke cryptochromen in de fruitvlieg stopt, de fruitvlieg magnetisch gevoelig wordt door de aanwezigheid van die menselijke cryptochromen. Dit toont dus eigenlijk aan dat menselijke cryptochromen magnetisch gevoelig zijn, dat ze magnetische velden herkennen.

Verteller:

De ontdekking van de cryptochroom-cel heeft een nieuwe interesse gewekt in het magnetische zintuig van de mens, een zintuig dat Robin Baker 40 jaar geleden al voorspelde.

Televisiestem: Dit is geen wetenschappelijke blinde vlucht. Het is een experiment om uit te vinden of kinderen een richtingsgevoel hebben. Geblinddoekt en met oorbeschermers op wordt de proefpersoon rondgedraaid op een speciale stoel totdat hij niet meer weet welke kant hij op wijst. De stoel stopt en de testpersoon raadt of hij naar het oosten, westen, noorden of zuiden kijkt. De gok wordt opgeslagen in een kleine computer. Als kinderen geen richtingsgevoel hadden, zouden hun gissingen willekeurig zijn. Maar dat zijn ze niet. Kinderen van tien of elf jaar kunnen behoorlijk goed raden. Het lijkt alsof ze een echt richtingsgevoel hebben. En het lijkt een magnetisch gevoel te zijn. Wanneer de wetenschappers een magneet op het hoofd van de proefpersonen binden, verstoort dit hun richtingsgevoel aanzienlijk.

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

Het is een enorme stap voorwaarts in termen van begrip. En het roept natuurlijk allerlei vragen op, zoals kunnen mensen echt navigeren door het magnetische veld van de aarde, en in het geval dat ze dat vandaag de dag niet doen, deden ze dat duizenden jaren geleden misschien wel? Het roept natuurlijk ook de vraag op of het misschien een proces is waarbij magnetische velden daadwerkelijk worden herkend in het menselijk lichaam dat leidt tot deze verstoring van het circadiaanse ritme. Dat zou alle negatieve gezondheidseffecten verklaren die we zo vaak zien in epidemiologische onderzoeken naar gezondheid en magnetische velden.

Verteller:

Als de mens het vermogen heeft om magnetische velden waar te nemen, als hij hetzelfde vermogen heeft als bijen, vogels en vlinders, betekent dat dan dat wij net zo gevoelig zijn voor door de mens gemaakte frequenties als zij?

Zullen veranderingen in onze omgeving ons op dezelfde manier beïnvloeden?

Interviewer:

Hoe omschrijf je elektrosensitiviteit?

Brian Stein, lijdende aan elektrosensibiliteit:

Elektrosensitiviteit is wanneer mensen beginnen te reageren, hun lichaam begint te reageren op elektromagnetische velden. Over het algemeen zijn de elektromagnetische velden waarop ze reageren draadloos. Dus het is draadloze communicatie, het is Wi-Fi, het zijn draadloze telefoons, DECT-telefoons, mobiele telefoons, zendmasten voor mobiele telefonie. Ze zenden allemaal signalen uit die ons lichaam nog nooit eerder heeft ervaren. En wanneer mensen er last van krijgen, toen ik er last van kreeg, is het meestal eerst het hoofd, je begint pijn in je hoofd te voelen. Ik haat het om hoofdpijn te zeggen, want het is een pijn in je hoofd die anders is dan alle hoofdpijn die je ooit hebt gehad.

Dr. Erica Mallery-Blythe, Arts bij de noodopname:

De meeste mensen klagen over klachten zoals hartritmestoornissen, slapeloosheid, hoofdpijn, visuele stoornissen, duizeligheid, verschillende soorten parosomies of neuroses. Ze beschrijven dat ze ongewone sensaties in hun lichaam ervaren. Het kan ook invloed hebben op het hormonale systeem en de schildklierfunctie. De lijst is echt eindeloos. In mijn specifieke geval, en dat geldt niet voor iedereen, als ik dan niet uit de omgeving ga, begin ik behoorlijk hevige pijn in mijn maag te krijgen, en dat betekent dat het te laat is, ik krijg inwendige bloedingen. Ik denk dat de symptomen zo gevarieerd zijn en dat de associaties die mensen hebben heel moeilijk te accepteren zijn als je geen kennis hebt van het onderwerp, wat de meeste artsen niet hebben. En dat is niet hun schuld. We zijn niet getraind om deze aandoening te herkennen. Het is heel nieuw en ons begrip is in dit stadium nog volledig onvolwassen, met de allereerste stappen naar het ontrafelen en volledig begrijpen van deze aandoening.

Verteller:

Brian is, net als veel mensen die aan elektrosensitiviteit lijden, gedwongen om zijn huis ingrijpend te veranderen.

Brian Stein, lijdende aan elektrosensibiliteit:

Deze twee kamers waren volledig afgeschermd met metaalfolie. Deze kamer en de slaapkamer zijn dus kooien van Faraday. En als je de elektromagnetische velden of de microgolven controleert, en dit apparaat zet microgolven gewoon om in geluidssignalen, dan kom je erachter dat de mast daar, die ongeveer een halve mijl verderop staat, die mij een problemen geeft. Ik heb met metaal bekleed vensterglas geïnstalleerd om de kamer af te schermen, op die manier kan ik de meeste elektromagnetische velden elimineren.

Dr. Erica Mallery-Blythe, Arts bij de noodopname:

De aspecten van een organisme die het in staat stellen om elektromagnetische velden te detecteren en erop te reageren, je zou kunnen zeggen dat deze woorden in verschillende contexten worden gebruikt. En als je het opsplitst in "elektrosensitief", zou je kunnen zeggen dat dit eigenlijk een reactie is op het leven zelf.

Wanneer we bijvoorbeeld een organisme onderzoeken om te bepalen of er leven is, zoeken we eigenlijk naar de aanwezigheid van elektriciteit, bijvoorbeeld met het elektrocardiogram, het ECG en het elektro-encefalogram, het EEG. Wat we onderzoeken is de aanwezigheid van elektriciteit van deze doelorganen, de hersenen en het hart. En als we dit zien, is dat een teken dat er leven is.

In zekere zin maken elektromagnetische velden op celniveau deel uit van het leven zelf. Je zou kunnen zeggen dat al het leven elektrosensitief is.

Verteller:

Wanhopig om mensen ervan te overtuigen dat elektrosensitiviteit echt bestaat, schreven Brian en een aantal andere patiënten zich in voor een baanbrekend experiment aan de Universiteit van Essex. Het experiment dat onder leiding van Elaine Fox werd uitgevoerd, was helaas het definitieve werk over dit onderwerp.

Brian Stein, lijdende aan elektrosensibiliteit:

Je moet naar een afgeschermd kamer gaan. Je gaat voor een relatief korte tijd naar binnen en de mast staat 10 minuten aan, 10 minuten uit en weer 10 minuten aan, en dan kun je zien of je het merkt of niet. En ik ging de kamer in en ik had ze verteld dat ik niet zou kunnen zien of de mast aan of uit stond.

Verteller:

Waarom is dat?

Brian Stein, lijdende aan elektrosensibiliteit:

Omdat ze verkeerd begrijpen hoe ze erop moeten reageren. Want voor de meeste mensen is het niet zo dat je de mast aanzet en dat ze zeggen: Oh, dat merk ik. En dan zetten ze de mast neer en zegt de persoon: Ah, nu gaat het weer goed. Zo werkt het niet. Ik heb last van hooikoorts en als ik in zo'n pollenveld kom, duurt het even voordat ik de effecten voel. Maar het duurt lang totdat ik er niet meer door beïnvloed word. Ik kan van het hooiland worden gehaald, maar na 24 uur voel ik nog steeds iets. Voor de meeste mensen werkt elektrosensitiviteit op die manier.

Verteller:

De manier waarop het team het experiment had opgezet betekende dat het voor Brian en de andere vrijwilligers bijna onmogelijk zou zijn om te bewijzen dat ze aan elektrosensitiviteit leden. Het leek er niet toe te doen, want het team had op onverklaarbare wijze besloten om elke vorm van onderzoek te weigeren.

Graham Lamburn, Technische leider van Powerwatch:

Aan de ene kant lijkt het erop dat mensen gevoelig zijn voor verschillende dingen. Ik ben gevoelig voor 3G mobiele telefoons, bijvoorbeeld GSM mobiele telefoons. Er zijn verschillen in hoe de modulatie werkt. Ik heb geen idee of ze gelijk hebben over hun gevoeligheid, maar als je een zaak hebt, dan is het logisch dat je de mensen die je in je onderzoek hebt blootstelt aan precies dat signaal waarop ze zeggen te reageren. Als je bijvoorbeeld iemand hebt die altijd gevoelig is voor Wi-Fi, maar niet voor mobiele telefoons, als er zo iemand is, dan zorg je ervoor dat hij of zij wordt blootgesteld aan Wi-Fi en niet aan mobiele telefoons. Je wilt immers bewijzen dat ze reageren op wat ze zeggen. En niets van dit soort onderscheid werd hier gemaakt. De realiteit was dat als je beweerde ergens elektrosensitief voor te zijn, je er was.

Brian Stein, lijdende aan elektrosensibiliteit:

Eén reden waarom ik dacht dat het heel belangrijk was, was omdat ik mensen hielp die elektrosensitief waren. En een paar maanden eerder was ik bij een vrouw, ze dacht dat ze elektrosensitief was, en ik was daar gewoon om te proberen haar te helpen, om uit te leggen wat elektrosensitiviteit is en wat de oorzaak van haar probleem zou kunnen zijn. Om een lang verhaal kort te maken, het werd duidelijk dat deze vrouw een probleem had, maar ze was niet elektrosensitief. Ze was duidelijk niet elektrosensitief. Maar tijdens het gesprek realiseerde ik me dat ze zich had opgegeven voor de Essex-studies om uit te zoeken of ze elektrosensitief was. Mijn hart stond bijna stil. Hier is iemand die niet elektrosensitief is, en deze persoon heeft zich ingeschreven aan de universiteit van Essex. En Essex vertelt me dat ze geen testprocedure hebben!

Graham Lamburn, Technische leider van Powerwatch:

Wat ze eigenlijk ontdekten, en dit is gebaseerd op de tekst van de paper zelf, ik zal het in mijn eigen woorden zeggen. Ze zeggen dat ze op het niveau van respons dat ze verwachten ongeveer 132 deelnemers aan hun onderzoek nodig hebben om een statistisch significant effect aan te tonen. Zoveel mensen in de populatie, zoveel gegevens zouden ze nodig hebben voor hun studieonderzoek om een uitspraak te doen dat deze groep duidelijk gevoeliger is dan die groep. Wat ze kregen was 44 mensen. Dit betekende dat ze vanaf het begin slechts een derde van de gegevens hadden die ze hadden verwacht om überhaupt iets te weten te kunnen komen. Het resultaat was dat ze een statistisch significant risico vonden dat toch al duidelijk was uit de statistieken. Voor alle mensen die zeiden dat ze gevoelig waren, kwam dit ook naar voren met een significantie van ongeveer 90%. De drempel voor een wetenschappelijk Paper om iets als statistisch significant te erkennen is dus 95%. Als je dat niveau van zekerheid niet hebt, is het geen statistische gebeurtenis. Het kan toeval, geluk of iets anders zijn. Ze hadden een 90% zekerheid van een verhoogd risico en natuurlijk mist het de magische grens waar het wordt beschouwd als een statistisch significante gebeurtenis. En dus werd het afgedaan met de woorden "Dit toont aan dat mensen niet gevoelig zijn". Maar dat was helemaal niet de verklaring.

Verteller:

De constante blootstelling aan de mast heeft zijn sporen nagelaten bij een aantal proefpersonen. Sommigen werden zo ziek dat ze zich uit het experiment moesten terugtrekken. Brian voelde de gevolgen van het experiment nog lang nadat hij Essex had verlaten.

Brian Stein, lijdende aan elektrosensibiliteit:

Ik had mijn eerste colonoscopie zeven jaar geleden, mijn tweede vier jaar geleden en mijn derde ongeveer een jaar geleden. Er is niets mis met mij. Er is niets mis met mij. Dat klopt, je raadt het al: ik heb darmkanker.

Dus vanaf het moment dat ik voor het eerst bloedde tot het moment dat mijn darm werd verwijderd, was precies zeven jaar. Toen ik de dokter vroeg hoe lang het duurt voordat deze kanker zich ontwikkelt, antwoordde hij: "Zeven jaar". Dus je kunt vrijwel de hele tijd dat ik in Essex was traceren, en er was één gelegenheid daarvoor waarbij ik een bloeding had, die bloeding waarbij de darmkanker begon.

Verteller:

Hoe kan zo'n mislukt experiment worden voorgehouden als een "gezaghebbend onderzoek"? Waarom zou zo'n ervaren team zulke elementaire en duidelijke fouten maken in hun werk? Zou het iets te maken kunnen hebben met degenen die voor de financiering hebben gezorgd? Het Essex-experiment maakt deel uit van een reeks experimenten die worden gefinancierd door de MTHR. Dit bedrijf wordt beheerd en gefinancierd door de mobiele telefoonindustrie zelf.

Interviewer:

Kunt u me vertellen wat de MTHR is en hoe de MTHR wordt gefinancierd?

David Coggan, wetenschappelijke leider van de MTHR:

Ja, het MTHR-programma wordt gezamenlijk gefinancierd door de Britse overheid en de mobiele telefoonindustrie om de mogelijke nadelige gezondheidseffecten van mobiele telefoontechnologie te onderzoeken.

Dr. Roger Coghill, bio-elektromagnetisch onderzoek:

De vraag wie wetenschappelijk onderzoek financiert, ligt gevoelig. en Ik ken veel wetenschappers zoals ik die, als ze een nieuw onderzoek lezen, eerst de achterkant openslaan om te kijken wie het onderzoek heeft gefinancierd.

Interviewer:

Denkt u dat er sprake kan zijn van belangenverstrengeling met betrekking tot financiering door de mobiele telefoonindustrie voor onderzoek naar de schade?

David Coggan, wetenschappelijke leider van de MTHR:

Wel, natuurlijk zijn er potentiële belangenconflicten en daarom moet een onderzoeksprogramma van deze aard zorgvuldig beheerd worden.

Michael Connarty, Parlementsvertegenwoordiger in de Europaraad:

Ik heb veel gewerkt met de telecommunicatie-industrie omdat ik hier als vertegenwoordiger het communicatiewerk organiseer, dus ik praat al heel lang met deze mensen. Ik denk dat ze graag objectief willen zijn, maar ze worden gedreven door winst, vooral in een markt waar ze met elkaar om marktaandelen concurreren. Ze kunnen dus onderzoek financieren, maar ze lijken erg op de farmaceutische industrie. Je realiseert je dat ze mensen inhuren die al aan hun kant staan.

Dr. Roger Coghill, bio-elektromagnetisch onderzoek:

Wetenschappers zijn geen popsterren, ze verdienen niet veel geld. Ze hebben huizen te financieren, ze hebben gezinnen om voor te zorgen. Wie kan het ze kwalijk nemen als ze tot de verkeerde conclusies komen? Ze kunnen geen andere baan vinden, tenminste niet daar.

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

Er is psychologische druk, zelfs zonder echte druk, die al dan niet aanwezig kan zijn in individuele gevallen. Maar psychologische druk om zich te conformeren en de organisatie die hen financiert tevreden te stellen, speelt zeker een rol.

Interviewer:

Voel je je verplicht?

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

Ja, je voelt je verplicht. Je voelt je verplicht.

Dr. Roger Coghill, bio-elektromagnetisch onderzoek:

Er zijn echt solide statistieken die aantonen dat als het gaat om de gevolgen van elektromagnetische velden, waar uit blijkt dat studies die worden gefinancierd door de nutsbedrijven, dat wil zeggen, de elektriciteitsindustrie of de draadloze industrie of de mobiele telefoonindustrie, door hen worden gefinancierd. Deze onderzoeken zijn meestal significant negatief. Onafhankelijk gefinancierde studies binnen universiteiten en dergelijke doen dat daarentegen meestal niet.

David Coggan, wetenschappelijke leider van de MTHR:

Het is een uitdagend onderzoeksgebied. Het is niet eenvoudig om dit soort onderzoeken uit te voeren en vanwege de beperkingen van onderzoek op menselijke proefpersonen zal er geen perfecte onderzoek omgeving zijn. Er zullen altijd beperkingen zijn.

Dr. Erica Mallery-Blythe, Arts bij de noodopname:

Is dit een echte ziekte? Ja, absoluut. Op dit moment zegt de WHO dat dit echt bestaat en dat de symptomen ernstig en slopend kunnen zijn. De cijfers voor elektrohypersensitiviteit liggen rond de 2-3%. Dit zijn mensen wiens leven extreem wordt beïnvloed door deze aandoening. Maar zoals ik al zei, 100% van de mensen reageert erop op cellulair niveau. Dit betekent dat de gevolgen voor de gezondheidszorg als dit niet serieus genoeg wordt genomen of niet wordt erkend, enorm kunnen zijn. En het aantal mensen met een milde of matige elektrosensitiviteit is waarschijnlijk veel hoger dan we tot nu toe dachten.

Hoofdstem:

Hoewel de WHO elektrosensitiviteit erkent, is Zweden het enige land dat de getroffensten helpt. Momenteel wordt 2,5 - 3% van de bevolking daar behandeld

Verbaasde stem:

Wat betekent dat voor ons?

Berichtgever:

Het is een cassette-opname van een experimentele verbinding tussen een normale telefoon en een unieke handset.

Komische man:

Een kiestoon - en dat is een hele prestatie! Want een gesprek overbrengen is één ding, accurate digitale informatie overbrengen is iets heel anders. Nu komt er een uitbreiding naar het onderzoeksinstituut in Chelmsford, dat deze techniek heeft geperfectioneerd. Liz Charnock zou aan de andere kant moeten zitten.

Verteller:

Met de introductie van mobiele telefoons in de jaren 1980 was een netwerk van antennes nodig. Sindsdien hebben telecombedrijven wereldwijd meer dan 5 miljoen zendmasten geplaatst. Maar ongelofelijk genoeg, probeerende alle lucht te vullen met microgolffrequenties, hebben ze geen enkel onderzoek gedaan om er zeker van te zijn dat het op de lange termijn geen schade aan de gezondheid zou hebben. Ze werden gebouwd zonder eerst te garanderen dat ze veilig waren.

Komische man:

Bedankt voor je hulp.

Interviewer:

Dat is dus behoorlijk slecht, niet?

Graham Lamburn, Technische leider van Powerwatch:

Ja, en het is er ook de hele tijd, iets wat opvalt is dat het niet stopt. Het straalt constant, het komt van de masten, als je de mast kunt zien, ben je eraan blootgesteld. Eerlijk gezegd, zelfs als je dat niet doet, word je er op die afstand aan blootgesteld omdat het door betonnen muren en zo gaat, het wordt een beetje gedempt, maar slechts een klein beetje. Op 200 - 300 meter van de mast ben je er constant aan blootgesteld.

Interviewer:

Als je het kunt horen, verandert alles.

Graham Lamburn, Technische leider van Powerwatch:

Ja.

Interviewer:

En als je het kunt zien?

Graham Lamburn, Technische leider van Powerwatch:

Het zou zijn alsof je elke dag smog ziet. Met een smog van door de mens gemaakte frequenties die ons voortdurend omringt en zonder de veiligheid ervan te controleren, is het een wonder dat het menselijk lichaam erop begint te reageren?

Eileen O'Connor, Wishaw mobiele telefoonmast-slachtoffers:

Het was ongeveer 10 jaar geleden. Ik was in de 30. Tot nu toe geen borstkanker in mijn familie. Ik had een zeer gezonde levensstijl. Ik heb jaren naast een telefoonmast gewoond, toen zeven jaar. Het was 100 meter van mijn huis. Jarenlang had ik symptomen die niet in verband werden gebracht met de mast, omdat ik toen nog niets wist over elektrosensitiviteit. Ik had last van duizeligheid, slaapproblemen, hoofdpijn, stekende pijnen in mijn hoofd en ik ging vaak naar de dokter. Ze zeiden dat het stress of een virus was. En toen, uit het niets, kreeg ik de diagnose borstkanker. Het was de grootste schok van mijn leven. Eerst dacht ik:

ik heb gewoon pech, het ligt gewoon aan mij. Toen begon de behandeling. En ik ontmoette een paar burens in het ziekenhuis, ik woonde in een heel klein dorp. En ik ontmoette ook deze burens, jonge vrouwen, ik was de jongste, in de dertig, de anderen waren in de veertig of begin vijftig. Vijf van ons waren daar, allemaal op hetzelfde moment binnen zes maanden met dezelfde diagnose borstkanker.

Verteller:

Er waren maar 18 huizen in ons dorp rond de zendmast voor mobiele telefonie. Dus besloot Eileen een onderzoek te starten om te zien of anderen ook last hadden van plotselinge ziekte.

Interviewer:

Het resultaat deed ons huiveren. Veel mensen rapporteerden dezelfde symptomen waar ik al jaren last van had. De hoofdpijn, de duizeligheid. Maar er waren ook andere jonge vrouwen in het dorp met vruchtbaarheidsproblemen en voorlopers van baarmoederhalskanker, of een vrouw met borstkanker knobbeltjes. En er waren andere soorten kanker in het gebied. Een buurman, die pas 51 jaar oud was, kreeg de ziekte van de motorische neuronen en is daar helaas aan overleden. Om eerlijk te zijn: een groot kwaad. 77 mensen uit deze huizen werden getroffen. Oké, 77 mensen, hoeveel mensen hadden last van biologische effecten?

Eileen O'Connor, Wishaw mobiele telefoonmast-slachtoffers:

Ja, naar schatting zo'n 70% die in de loop der jaren biologische effecten heeft ondervonden, slaapproblemen, huiduitslag, borstknobbels of kanker. Ja, het had een grote impact op de mensen in dit dorp.

Ik denk dat het wereldwijd een enorm probleem is. Sindsdien hebben we ontdekt dat we niet de enige groep kankergevallen rond een zendmast voor mobiele telefonie zijn. Er zijn veel groepen tumoren in de buurt van masten. We werkten samen met een wetenschapper ter plaatse, waar we andere masten onderzochten die al lange tijd in andere gebieden stonden. En we hebben andere onderzoeken uitgevoerd en kwamen ook een hogere incidentie van kanker tegen.

Verteller:

Met zoveel mobiele telefoons en zendmasten en een miljardenindustrie voor mobiele telefonie zou je hopen dat er inmiddels een streng overheidsorgaan is opgericht, een instantie die erop toeziet dat de telecommunicatie-industrie aan de veilige kant uitzendt. Iemand die strikte grenzen stelt die de bevolking beschermen, iemand die ervoor zorgt dat datgene waaraan we worden blootgesteld absoluut veilig is. Helaas is er niets van dit alles. Wat we wel hebben is ICNIRP.

Graham Lamburn, Technische leider van Powerwatch:

ICNIRP werd ongeveer 20 jaar geleden in Europa opgericht om niet-ioniserende straling te bestuderen. Het is de taak van het International Committee on Non-Ionizing Radiation Protection om alle gepubliceerde literatuur te bekijken en samen te vatten: Dat is wat de wetenschap absoluut zegt.

Alasdair Philips, Elektro- en landbouwkundig ingenieur, UK Health Protection Agency-lid:

Je kunt er niet in gekozen worden. Je wordt uitgenodigd als je een van de bevoorrechte mensen bent. Het wordt dus altijd bepaald door de industrie, want daar liggen de wortels.

Interviewer:

juist

Graham Lamburn, Technische leider van Powerwatch:

Dus, we hebben een maatstaf die zij hebben vastgesteld, die is overgenomen door de meeste Europese landen, en het is iets dat wordt aanbevolen door de Europese Commissie

zelf, het deskundigenpanel inbegrepen. Maar deze richtwaarden zijn gebaseerd op bewijsmateriaal waarvan we weten dat ze hun oorzaak en gevolg hebben in hoogfrequente straling.

Het enige scenario dat nu bestaat met betrekking tot de energie die ons omringt op dezelfde frequentie als de straling van mobiele telefoons, zendmasten voor mobiele telefonie en draadloze telefoons, alle verschillende communicatieapparaten die we elke dag gebruiken, is hetzelfde als wat we kennen van magnetrons. Als we genoeg energie gebruiken en het concentreren op een genoeg klein gebied, dan verwarm je het weefsel, dan verwarm je alles waar een bepaalde hoeveelheid water in zit.

Alasdair Philips, Elektro- en landbouwkundig ingenieur, UK Health Protection Agency-lid:

Geen van de huidige richtlijnwaarden heeft iets te maken met chronische gezondheidsschade of kanker. Geen enkele, geen enkele. Ze zijn allemaal gericht op warmte-effecten of onmiddellijke effecten zoals een tintelende huid of trillende wenkbrauwen of iets dergelijks. Niemand kan lange termijnschade aan de gezondheid vaststellen.

Interviewer:

Dus je bedoelt, onder de 40 is het onbelangrijk, het is betekenisloos...

Alasdair Philips, Elektro- en landbouwkundig ingenieur, UK Health Protection Agency-lid:

Het is zinloos. Het is niet de bedoeling om te beschermen tegen gezondheidsschade op de lange termijn.

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

ICNIRP is... nou ja, ICNIRP is volkomen zinloos. Bijvoorbeeld: Als je er zeker van wilt zijn dat niemand de snelheidslimiet bij de school overschrijdt, stel je de snelheidslimiet in op 10,000 kilometer per uur. Op die manier houdt iedereen zich eraan en rijdt niemand te hard. Je kunt met 999 km/u langs de school rijden en de "grenswaarde" wordt nageleefd.

Graham Lamburn, Technische leider van Powerwatch:

Het adviespanel is niet opgericht om het bewijsmateriaal te onderzoeken met het oog op de bescherming van het publiek.

Interviewer:

Dus ICNIRP bestaat eigenlijk alleen om te garanderen wat 100% feit is, en alles wat niet 100% feit is gaat hen niets aan.

Graham Lamburn, Technische leider van Powerwatch:

Dat klopt. Ze zullen erover praten, ze zullen samenvatten wat er is, wat er niet is en wat nog moet worden uitgezocht. En dat was het. Daar laten ze het bij. Geen aanbevelingen, niets, omdat ze zichzelf niet als verantwoordelijk zien.

Hoofdstem:

Bijna elk land stelt zijn blootstellingslimieten voor draadloze technologie vast op basis van de ICNIRP-richtlijnen. Heeft niets te maken met gezondheidsschade op lange termijn door blootstelling aan draadloze technologie.

Interviewer:

Wat gebeurt er als ik probeer te bellen?

Graham Lamburn, Technische leider van Powerwatch:

Als je iemand probeert te bellen, is het bijna constant wanneer de radiofrequentieoverdracht in beide richtingen begint.

Interviewer:

Oké, laten we het uitproberen. Oh, wow!

Graham Lamburn, Technische leider van Powerwatch:

Zodra hij verbinding maakt, dat is de belmodus, dat is wat de mobiele telefoon doet.

Interviewer:

Dit zijn golven die van mijn mobiele telefoon naar het basisstation gaan en vanaf daar worden verzonden?

Graham Lamburn, Technische leider van Powerwatch:

En dat is wanneer het wordt opgepakt,

Interviewer:

dat is verschrikkelijk!

Graham Lamburn, Technische leider van Powerwatch:

En dat is eigenlijk wat je mobiele telefoon de hele tijd naar je hoofd stuurt als je het basisstation belt en je telefoon op die manier gebruikt.

Mobiele telefonie

Verteller:

Er is nauwelijks een technologie te bedenken die zo snel in ons leven is doorgedrongen als de mobiele telefoon. Vijfentwintig jaar geleden werd het beschouwd als weinig meer dan een gimmick. Vandaag bezitten 4 miljard van ons er een. Gemiddeld hebben kinderen hun eerste mobiele telefoon als ze 8 jaar oud zijn. Mobiele telefoons werken door het zenden en ontvangen van microgolffrequenties van het basisstation. Als je een mobiele telefoon tegen je oor houdt, worden je hersenen onvermijdelijk blootgesteld aan deze golven. Reageren de hersenen op dit effect? Een nieuw Amerikaans onderzoek toont aan dat dit zeker het geval is. Dr. Nora Volkow voerde dit onderzoek uit. Dr. Volkow en haar team onderzochten 47 gezonde mensen gedurende een heel jaar. De deelnemers hadden mobiele telefoons aan hun rechter- en linkeroor. Een ervan was in werking maar stond op stom, de andere was uitgeschakeld. Dr. Volkow gebruikte apparatuur voor beeldvorming van de hersenen om uit te zoeken hoeveel glucose de hersenen verbruikten tijdens de blootstelling.

Dr. Nora Volkow, Amerikaanse hersenonderzoekster en Drugsexpert:

Het is een zeer gevoelige marker om aan te geven of er veranderingen zijn in de hersenactiviteit die veroorzaakt kunnen worden door een stimulerend middel, in dit geval de mobiele telefoon.

Verteller:

Wanneer de hersenen worden gestimuleerd, verbruiken ze glucose, net zoals een auto brandstof verbruikt.

Dr. Nora Volkow, Amerikaanse hersenonderzoekster en Drugsexpert:

Blootstelling aan mobiele telefoons gedurende 15 minuten wordt geassocieerd met een toename van het glucoseverbruik in de hersenen, wat aangeeft dat de hersenen geactiveerd zijn door de radiofrequenties van de mobiele telefoon. De rechterkant van de hersenen, die zich heel dicht bij de antenne bevond, vertoont de grootste toename in metabolische activiteit vergeleken met wanneer de mobiele telefoon uit stond. Hoewel de radiofrequenties die worden uitgezonden door de huidige mobiele telefoontechnologieën erg zwak zijn, zijn ze in staat om het menselijk brein te activeren en een effect te hebben.

Verteller:

Wi-Fi, Bluethooth, mobiele straling en Co - totale vernietiging van onze cellen (Film van James Russell)

Door het gebruik van een gedempte mobiele telefoon, toonde het experiment van Dr. Volkow aan dat het menselijk brein een stofwisselingsreactie vertoont op microgolven van een mobiele telefoon. Een stofwisselingsreactie bij niveaus ver onder de wettelijke limiet. Iets waarvan velen beweren dat het onmogelijk is. En de reactie van Dr. Volkow is slechts een tweede grote zorg: De manier waarop deze microgolfstraling daadwerkelijk door de hersenen wordt geabsorbeerd. Dit staat bekend als de SAR-waarde.

SAR-man:

SAR staat voor specifieke absorptie. En dat is de meting van hoeveel radiogolven er in een bepaald volume in een bepaalde tijd door het menselijk lichaam worden geabsorbeerd. Het is de meting van het verwarmingseffect dat een radiozender heeft op het menselijk lichaam.

Verteller:

SAR wordt op de volgende manier gemeten. Er wordt een kunstmatig hoofd gebruikt, genaamd een SAM Phantom. Het is gevuld met een glucosemengsel dat het menselijk brein moet voorstellen. Het testapparaat meet de hoeveelheid microgolfstraling die de schedel van de SAM Phantom binnendringt. De SAR-waarde wordt dan berekend op basis van hoeveel energie er wordt geabsorbeerd.

SAR-man:

Voor de EU is de limiet 2 watt per kilogram voor een gemiddelde van 10 gram weefsel. Voor de VS is dit 1,6 W/kg over 1 g gemiddeld weefsel. De VS hebben een strengere bovengrens dan de EU, maar andere landen zoals Australië en Nieuw-Zeeland gebruiken de EU-limieten.

Verteller:

Sommige van de populairste mobiele telefoons op de markt zenden zoveel microgolfstraling uit dat hun SAR-waarde net aan de uiterste limiet zit.

Elke millimeter van de schedel helpt de hersenen te beschermen tegen microgolfstraling en verlaagt zo de SAR-waarde van de mobiele telefoon. Gemiddeld krijgen kinderen hun eerste mobiele telefoon op 8-jarige leeftijd. De schedel van een 8-jarige is aanzienlijk dunner dan die van een volwassene. Je zou hopen dat de mobiele telefoons getest worden met een schedeldikte gelijk aan die van een kind.

SAR-man:

Het SAM-hoofd is een mens met een gemiddelde vorm en grootte. Het gemiddelde van 10.000 metingen van menselijke hoofden werd genomen en dit SAM Phantom hoofd werd gemaakt om een gemiddelde menselijke schedel weer te geven...

Verteller:

Natuurlijk is het hoofd van een gemiddeld persoon veel groter dan dat van een achtjarig kind. Maar toen we het vroegen aan het bedrijf dat de SAM Phantom hoofd maakt, realiseerden we ons dat de waarheid nog erger is. Het SAM Phantom is niet simpelweg het gemiddelde van 10.000 mensen, maar het gemiddelde van 10.000 soldaten van het Amerikaanse leger. En het Amerikaanse legerpersoneel heeft zeker grotere en dikkere hoofden dan de gemiddelde achtjarige. Het is daarom zeer realistisch om aan te nemen dat als de mobiele telefoons getest zouden worden op de schedel van een achtjarige, de meeste zouden falen.

Interviewer:

Wie bepaalt de richtlijnen?

SAR-man:

Dit zijn mensen van het comité dat ICNIRP heet.

Dr. Andrew Goldsworthy, bioloog en onbezoldigde docent bij het Imperial College London:

De mensen die aan mobiele telefoons werken zijn bio-ingenieurs. Ze hebben geen idee wat er in een levende cel gebeurt, maar ze praten er wel hoogdravend over. Ze gaan ervan uit dat het enige dat het welzijn van een levend organisme kan beïnvloeden, is of het sterk genoeg is om het weefsel te verwarmen. Maar dat is hetzelfde als zeggen: We weten dat als we een ei koken, het hard zal zijn. Wat ze zich niet realiseren is dat als ze het ei niet koken, het zal veranderen in een kip. Ze hebben geen flauw idee hoe dit gebeurt. Maar ze praten nog steeds alsof ze het weten.

Verteller:

In 2011 veranderde de Wereldgezondheidsorganisatie de gevarenclassificatie van mobiele telefoons en classificeerde ze als mogelijk kankerverwekkend voor mensen, vanwege een verhoogd risico op het ontwikkelen van glioom, het type hersentumor dat in verband wordt gebracht met het gebruik van mobiele telefoons. Wat was de aanleiding voor deze abrupte verandering in status?

Er zijn talloze onderzoeken gedaan naar de mogelijke gezondheidseffecten van mobiele telefoons. Sommige laten een effect zien. Sommige niet. Maar het meest overtuigende onderzoek kwam van Lennart Hardell. Hij heeft het grootste en meest inzichtelijke onderzoek geleid dat ooit is uitgevoerd. Hij combineerde zijn eigen werk met dat van anderen van over de hele wereld. Sinds het begin van de jaren negentig hebben ze de telefoongewoonten van meer dan 2000 mensen over de hele wereld geanalyseerd. Mensen met tumoren zoals astrocytoom en akoestisch neuroma, de hersentumoren die het meest in verband worden gebracht met het gebruik van mobiele telefoons vanwege de nabijheid van de lucht. De resultaten zijn schokkend. Ze kwamen tot de conclusie dat het gebruik van mobiele telefoons het risico op een hersentumor juist verhoogt. En ze ontdekten ook waarom eerdere onderzoeken geen effecten lieten zien. Een wachtperiode van 10 jaar lijkt een redelijke minimumperiode om kankerverwekkende risico's op lange termijn aan te tonen.

Dr. Andrew Goldsworthy, bioloog en onbezoldigde docent bij het Imperial College London:

Ik denk dat er meer bewijs is dat het kankerverwekkend is dan alleen mogelijk kankerverwekkend. Maar ik denk dat ik het op een bepaalde manier begrijp, omdat de meeste kankers die eraan komen er nog niet zijn. Mensen gebruiken mobiele telefoons nog niet lang genoeg om het echte effect te zien.

Verteller:

Net als bij andere kankerverwekkende stoffen duurt het minstens tien jaar voordat het effect van blootstelling zichtbaar wordt. Aangezien de explosie van mobiele telefonie pas eind jaren negentig begon, is het niet verwonderlijk dat we de effecten nu pas beginnen te zien. En het gebeurt op dit moment. Dus wat doet de telecommunicatie-industrie om haar gebruikers te beschermen tegen een hersentumor? Een blik op de veiligheidshandleidingen suggereert dat ze zich meer zorgen maken over hun eigen bescherming.

Hoofdstem:

Dit draadloos apparaat model voldoet aan de wettelijke vereisten met betrekking tot blootstelling aan radiogolven. Wanneer het wordt gebruikt zoals beschreven in deze sectie, voldoet het aan de wettelijke richtlijnen. Houd het BlackBerry-toestel op minstens 2,5 cm afstand van uw lichaam, inclusief de buik van zwangere vrouwen en tieners! Verminder de gesprekstijden!

Verteller:

Op de achterkant van bijna elke mobiele telefoon staan instructies over hoe ver je hem van je lichaam moet houden. Instructies die in de meeste gevallen volledig onpraktisch zijn. En wat gebeurt er als de telecomindustrie onderzoek financiert naar de schade die ze veroorzaakt? En dit onderzoek concludeert dat het gebruik van mobiele telefoons invloed heeft op de ontwikkeling van kanker. En dit onderzoek concludeert dat het gebruik van

mobiele telefoons invloed heeft op de ontwikkeling van kanker. Ze hebben echter de neiging om dit onderzoek voor zichzelf te houden.

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

We weten gewoon niet wat we opslaan met EMV's omdat de effecten grotendeels langdurig zijn en we, zoals u zegt, deze algemene blootstelling hebben. En uitgebreide afhankelijkheid van deze blootstellingen. We begrijpen alleen nog niet helemaal wat we aan het doen zijn.

Verteller:

Hoewel epidemiologie duidelijk aantoont dat het gebruik van een mobiele telefoon het risico op het ontwikkelen van een hersentumor verhoogt. Wat de ICNIRP-mensen moeten zien is een duidelijke oorzaak en gevolg, hoe het gebeurt, wat het mechanisme is en hoe de kanker precies wordt veroorzaakt. Het lijkt misschien voor de hand te liggen dat een wezen dat zo afgestemd is op de frequenties van de aarde en zo gevoelig is voor het magnetische veld, van nature zou reageren op door de mens gemaakte microgolven. Maar al jaren verdedigt de telecomindustrie haar acties door dezelfde vraag te stellen. Hoe kan een mobiele telefoon kanker veroorzaken?

Het bleek dat ze de verkeerde vraag stelden.

Hoe voorkomt een mobiele telefoon dat het menselijk lichaam kanker geneest?

Het antwoord is: melatonine.

Dr. Roger Coghill, bio-elektromagnetisch onderzoek:

Weet je, melatonine is een hormoon, en geloof het of niet, het wordt geproduceerd in de hersenen. Het wordt gevormd in de pijnappelklier van de hersenen en heeft een zeer sterk antioxidant karakter in vergelijking met bijvoorbeeld vitamines: Melatonine is vijf keer zo sterk als vitamine C en twee keer zo sterk als vitamine E. En het wordt alleen 's nachts vrijgegeven. En 's nachts hebben we het nodig, want dan gaan we slapen en herstellen onze hersenen de cellen in ons lichaam. En dan gaat de melatonine aan het werk.

Verteller:

Elke dag verliest ons lichaam ongeveer een half miljard cellen. En wat er 's nachts gebeurt, is dat ons lichaam deze cellen vervangt door een proces dat cel mitose heet, de celdeling. Wat het doet: Het vangt de zogenaamde vrije radicalen. Deze vrije radicalen zijn eigenlijk de overtollige elektronen die overblijven van het energieproductieproces dat we nodig hebben om onszelf te regenereren. Elke nacht, wanneer ons lichaam zichzelf regeneert, worden miljoenen vrije radicale cellen aangemaakt als bijproduct van cel mitose. Deze vrije radicalen vallen gezonde cellen aan. Het wordt algemeen erkend dat de vrije radicale cel de belangrijkste oorzaak of factor is bij de meeste vormen van kanker. De belangrijkste verdediging van ons lichaam tegen deze vrije radicalen is de krachtigste antioxidant: melatonine.

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

Het komt in de bloedsomloop terecht en het werkt als een natuurlijk antioxidant, een natuurlijk middel tegen kanker. Melatonine is een zeer krachtig middel tegen kanker.

Dr. Roger Coghill, bio-elektromagnetisch onderzoek:

Het werkt als een zogenaamd oncologisch statisch middel dat je beschermt tegen kanker. En het regelt het slaap-waakritme zodat je een goede nachtrust en de juiste dosis melatonine krijgt. Het is een antiverouderingsmolecuul. Met andere woorden, het ruimt vrije radicalen op en laat je huid er gewoon jonger uitzien.

Hoofdstem:

Melatonine is de wonder Drugs van het lichaam. Ze ruimen de kanker op die de vrije radicale cellen veroorzaken.

Dr. Roger Coghill, bio-elektromagnetisch onderzoek:

We hebben 12.000 onderzoeken in ons lab die we door de jaren heen hebben verzameld en dat zijn meer onderzoeken dan er ooit zijn gepubliceerd over paracetamol, een veelgebruikt medicijn tegen hoofdpijn.

Er is aanzienlijk meer wetenschappelijke belangstelling voor melatonine dan voor paracetamol.

Interviewer:

Wat zijn de gevolgen van een verminderde afscheiding van melatonine?

Dr. Roger Coghill, bio-elektromagnetisch onderzoek:

Ja, dus als je een verminderde hoeveelheid melatonine hebt, dan gaat je immuunsysteem achteruit. In het begin heb je de neiging om moeite te hebben met slapen, d.w.z. je kunt niet in slaap vallen of als je dat doet, kun je niet meer in slaap vallen. Je kunt hartproblemen krijgen omdat melatonine ook je hart beschermt. En je bent veel vatbaarder voor ziektes omdat je immuunsysteem niet optimaal werkt.

Dit zijn enkele dingen die gebeuren als je een verlaagd melatonineniveau hebt. En de gemiddelde vrouw met borstkanker heeft bijvoorbeeld maar een tiende van de melatonine van een normale vrouw van haar leeftijd. En bij mensen met prostaatkanker hebben ze minder dan de helft van de melatonine die ze zouden moeten hebben. Autistische kinderen hebben minder dan de helft van het melatonineniveau dat ze zouden moeten hebben.

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

Verminderde melatonine bij nachtploegmedewerkers omdat ze 's nachts werken en worden blootgesteld aan licht. Ze produceren 's nachts geen melatonine en staan erom bekend dat ze het risico op borstkanker met 50% verhogen.

En het Internationaal Agentschap voor Kankeronderzoek IARC heeft nachtdiensten geleidelijk geclassificeerd als mogelijk kankerverwekkend vanwege deze melatonineverlaging.

Dr. Roger Coghill, bio-elektromagnetisch onderzoek:

Er zijn nu veel onderzoeken die aantonen dat mensen die nachtdiensten draaien of mensen die blind zijn andere kankerpercentages hebben dan de gemiddelde bevolking. En de meeste van deze onderzoeken ondersteunen het standpunt dat een gebrek aan of een verlaagd melatonineniveau een negatieve invloed heeft op de gezondheid.

Verteller:

Omdat het lichaam alleen 's nachts regeneert, wordt melatonine alleen aangemaakt als de pijnappelklier merkt dat er geen licht is.

Dr. Roger Coghill, bio-elektromagnetisch onderzoek:

En wat gebeurt er, de pijnappelklier is gevoelig voor licht. Het bevindt zich precies op de plek waar je hersenen de signalen van je ogen ontvangen en elkaar kruisen op het punt in het midden. Het wordt de supra-chiastische kern genoemd.

En de verbindingen daarvandaan gaan rechtstreeks naar de pijnappelklier om te vertellen of er licht is of niet. Wanneer er licht aanwezig is, is er gelijktijdige interferentie met de signalen die de hersenen naar onze cellen willen sturen om ze te herstellen. Het is dus niet logisch dat de hersenen deze signalen naar onze cellen sturen om ze te vertellen dat ze zichzelf moeten repareren als er zoveel storing is dat ze het niet zouden horen. Dus wacht het, het brein wacht tot het donker is.

Interviewer:

Welk onderzoek heeft aangetoond dat er een effect is op de melatonineproductie door elektrische velden, magnetische velden of radiogolven?

Dr. Roger Coghill, bio-elektromagnetisch onderzoek:

Ja, nou, het Battelle Instituut in Amerika heeft sinds het eind van de jaren zeventig veel werk verricht op dit gebied. En zijn wetenschappers, Barry Wilson, Dick Stevens en deze mensen begonnen erover na te denken omdat we weten dat de hersenen stoppen met het produceren van melatonine als je het licht aan doet. Dus dachten ze, nou ja, misschien kunnen onze hersenen het verschil niet zien tussen elektrische velden die we zelf kunstmatig opwekken en het natuurlijke licht waarvan we allemaal weten dat het overdag aanwezig is, omdat we overdag gewoon geen melatonine aanmaken. Daar zijn heel goede biologische redenen voor. Dus dachten ze dat deze elektrische velden de synthese van melatonine zouden onderdrukken, wat weer zou leiden tot kanker, vooral borstkanker bij vrouwen, omdat ze niet langer de immunologische bescherming zouden hebben die ze normaal wel hebben.

Interviewer:

Dus de hersenen interpreteren radiogolven als lichtgolven?

Ja, we kunnen ze niet uit elkaar houden.

Hoofdstem:

Zichtbaar licht heeft ook een frequentie

Dr. Roger Coghill, bio-elektromagnetisch onderzoek:

Ja, we kunnen ze niet uit elkaar houden.

De hypothese dat de pijnappelklier geen onderscheid kan maken tussen lichtfrequenties en door de mens gemaakte frequenties is in ieder geval bewezen door een schat aan onderzoek.

Directe onderdrukkende effecten van zwakke magnetische velden (50 Hz und 16 2/3 Hz) op de melatoninesynthese in de pijnappelklier van Dzjoengarse hamsters (Phodopus sungorus)

De resultaten van het huidige onderzoek tonen aan dat laagfrequente magnetische velden de productie van melatonine in geïsoleerde pijnappelklieren van hamsters kunnen verminderen.

... melatonine productie verminderen ...

... Effecten van elektromagnetische velden in de fotofase circulerende melatoninespiegel bij Amerikaanse torenvalken ...

Concluderend kan worden gesteld dat EMV de plasmamelatonine in mannelijke Amerikaanse torenvalken

EMV's kunnen hun migratie beïnvloeden ...

... Afwezigheid van een chronisch effect van blootstelling aan korte golfsignalen op speekselmelatonineconcentraties bij melkkoeien.

Dus een vertraagd acuut effect van EMV op de melatonineconcentratie

... Een magnetisch veld van 0,5 G, 60 Hz onderdrukt de melatonineproductie in pinealocyten.

een gemiddelde reductie van 46% in de noradrenaline- geïnduceerde productie van melatonine in pinealocyten. De resultaten ondersteunen de hypothese dat blootstelling aan EM melatonine kan onderdrukken in de pijnappelklier door individuele cellen te beïnvloeden.
B

lootstelling veroorzaakt onderdrukking melatonine

in de pijnappelklier,

door individuele cellen te beïnvloeden.

EMV/EMR vermindert melatonine bij dieren en mensen

Dr. Neil Cherry

2. September 2002

Siebzehn Studien zeigen, dass ELF- und RF/MW-Exposition Melatonin reduziert.

Sechzehn Studien haben eine signifikante EMR-assozierte Melatoninreduktion beim Menschen beobachtet.

Interviewer:

Denk je dat het overtuigend is dat elektrische velden, magnetische velden en radiogolven de productie van melatonine beïnvloeden?

Dr. Roger Coghill, bio-elektromagnetisch onderzoek:

Dit onderzoek, dat aantoonde dat het melatonineniveau van torenvalken daalt bij blootstelling, dat wilde ooievaars die nestelen op gebouwen in de buurt van zendmasten minder nakomelingen hebben dan ooievaarsnesten ver weg van zendmasten, studies op mieren, bijen en vogels van verschillende soorten en studies op zeezoogdieren, wijzen allemaal in dezelfde richting.

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

Maar er zijn ook laboratoriumonderzoeken naar cellen in de pijnappelklier die melatonine aanmaken. Ik onderzoek het effect van magnetische velden op deze cellen. En in elke fase van de inventarisatie van melatonine is aangetoond dat magnetische velden de productie van melatonine verstoren. Het bewijs is dus duidelijk voor alle aspecten van de melatonineproductie, de remming van de melatonineproductie door magnetische velden. Het onderzoek bestrijkt werkelijk elk aspect van dit pad.

Interviewer:

Zou je zeggen dat het overtuigend genoeg is?

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

Ja, ik zou zeggen dat is overtuigend.

Verteller:

Het ingenieuze aan ons lichaam is het vermogen om de productie van vrije radicalen tegen te gaan door melatonine te produceren. We hebben een nauwkeurig evenwicht in onszelf gecreëerd, een perfect verdedigingssysteem. Ons lichaam heeft er miljoenen jaren over gedaan om deze techniek te perfectioneren. Een techniek die is gecreëerd op basis van de omgeving waarin we zijn geëvolueerd. Maar de afgelopen decennia is onze omgeving veranderd, en wel exponentieel. Met het blote oog lijkt de wereld hetzelfde te zijn, maar op celniveau is dit de grootste milieuverandering die ooit in ons leven heeft plaatsgevonden.

Het is duidelijk dat zo'n gigantische verandering onvermijdelijk zo'n delicaat evenwicht zou verstoren. En als ons lichaam niet de juiste hoeveelheid melatonine aanmaakt, kan dat fatale gevolgen hebben. Wetenschappers over de hele wereld geloven nu dat vrije radicalen de oorzaak kunnen zijn van of een rol kunnen spelen bij elke bekende ziekte. Niet alleen kanker.

Dr. Roger Coghill, bio-elektromagnetisch onderzoek:

Aan het begin van de 20e eeuw was kinderleukemie een medische zeldzaamheid. Sindsdien hebben we alleen maar een toename van kinderleukemie gezien. Het stijgt elk jaar met ongeveer twee procent. En dit geldt ook voor veel andere ziekten: Autisme, hersentumoren, kanker. Het aantal gevallen van kanker was in de jaren 1910 waarschijnlijk maar half zo hoog als nu. En veel andere ziekten worden in verband gebracht door studies, door wetenschappelijk onderzoek naar blootstelling aan elektromagnetische velden en straling, niet alleen elektriciteitsleidingen, maar ook radio- en microgolfvelden. Want we zijn de afgelopen 50 jaar ondergedompeld in een oceaan van elektromagnetische straling. Het omringt ons overal. Onzichtbaar, we kunnen het niet zien. Maar we weten dat het er is.

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

Telkens als je je mobiele telefoon gebruikt, weet je dat ze er is. Het is extreem moeilijk om de klok terug te draaien. Maar het is niet onmogelijk. Maar we moeten ons bewust zijn van deze gezondheidseffecten zodat we de keuze hebben om veiligheidsmaatregelen te nemen. Als we dat willen, is dat wat we wel moeten doen.

Dr. Andrew Goldsworthy, bioloog en onbezoldigde docent bij het Imperial College London:

Wat mij zorgen baart zijn de dingen die nu echt gebeuren. Misschien hebben we niet goed genoeg opgelet. Een van de dingen die nu gebeurt is autisme, of laten we het bij de juiste naam noemen: Autisme Spectrum Stoornis.

Interviewer:

Denk je dat we in de wetenschap een punt hebben bereikt waarop we bijna geen controlegroep meer hebben om deze dingen te testen, omdat bijna iedereen een mobiele telefoon heeft, bijna iedereen Wi-Fi heeft en bijna iedereen wordt blootgesteld aan elektromagnetische velden?

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

Ja, we bereiken allemaal een punt waarop zoveel mensen worden blootgesteld aan elektromagnetische velden van mobiele telefoons en Wi-Fi dat we niet langer een controlegroep hebben om het verschil te zien tussen de gezondheid van mensen die eraan worden blootgesteld versus de gezondheid van mensen die er niet aan worden blootgesteld. Als ik een analogie mag trekken: We hebben ontdekt dat roken longkanker kan veroorzaken. Dit kwam omdat sommige mensen niet rookten en zij de controlegroep vormden. Als iedereen rookte, zouden we er nooit achter zijn gekomen dat roken longkanker kan veroorzaken. En iedereen zou gestorven zijn aan longkanker, en het zou erkend zijn als een nationale ziekte zonder dat er een verband was met roken.

Wat er gebeurt met mobiele telefooninterferentie is dat we al die delen van de bevolking kwijtraken die er niet aan worden blootgesteld. Zelfs de weinigen die geen mobiele telefoon hebben, worden omringd door straling van mobiele telefoons, als ze winkelen, in de trein, waar ze ook gaan!

Brian Stein, lijdende aan elektrosensibiliteit:

Het is niet alleen de "kanarie in de kolenmijn", zoals ikzelf. (Idioom: Kanaries werden in de mijnbouw gebruikt als vroegtijdige waarschuwing tegen giftige gassen of zuurstofgebrek en stelden de mijnwerkers in staat om het gevaar tijdig te herkennen en onmiddellijk te ontsnappen).

Tot slot, als je simpelweg de elektromagnetische velden in de atmosfeer verhoogt, wat we eigenlijk al doen, en we hebben nu een miljoen keer meer elektromagnetische velden, microgolven in de omgeving dan 30 jaar geleden. Op een gegeven moment zal het ook jou gaan beïnvloeden!

Professor Denis Henshaw, Universiteit van Bristol:

Het is heel moeilijk te zeggen waar we over 15 jaar staan. Maar ik zou zeggen dat we ons de afgelopen jaren hebben gerealiseerd hoeveel deze schadelijke effecten de bevolking kosten.

En dan zullen we wakker worden en naar de oorzaken kijken. En we zullen iets aan de oorzaken moeten doen.

Verteller:

We zijn een ingenieus en toch complex organisme. De manier waarop ons lichaam werkt is niet willekeurig en ook niet iets dat van de ene op de andere dag gebeurt is. Net als elk ander levend wezen op deze planeet hebben wij ons aangepast aan de omgeving waarin we leven. Een omgeving die sinds het begin der tijden een delicaat evenwicht van velden en resonanties heeft gehad. Deze fenomenen omringen ons niet alleen, ze maken ons tot wie we zijn.

De cellen van ons lichaam communiceren met elkaar door gebruik te maken van lichtfrequenties, net zoals ons DNA elektromagnetische frequenties gebruikt om zichzelf te reproduceren.

De kern van dit alles wordt gevormd door protonen en elektronen, positief en negatief gepolariseerd, waardoor al het leven magnetisch is. Net als al het leven zijn wij uitgerust met cryptochroom cellen, waardoor we deze velden kunnen waarnemen op een manier die we nauwelijks begrijpen.

Wij zijn wezens van frequentie, elektriciteit, licht en magnetisme. En om dat te worden, heeft het miljoenen jaren geduurd, een proces dat begon met de allereerste cel. Hoewel we draadloze technologie hebben omarmd en opgenomen in ons dagelijks leven, heeft ons lichaam dit niet gevolgd op cellulair niveau. De frequenties die ons nu omringen zijn net zo vreemd voor onze cellen als ze voor onze ogen zouden zijn als we ze alleen maar konden zien. Onze kinderen worden geboren in een wereld die hun lichaam gewoon niet kan begrijpen.

Waar zal dit allemaal toe leiden?

Terwijl deze film wordt gemaakt, wordt 4G-technologie wereldwijd uitgebreid. Om dit mogelijk te maken, worden de limieten verhoogd. Wi-Fi is beschikbaar in bijna elk huis, elke school en elke winkel en omringt ons de hele tijd. DECT-telefoon technologie is in bijna elk huishouden te vinden. In een tijd waarin de industrie verantwoordelijk is en voorzichtig zou moeten zijn, toont ze een roekeloze minachting voor onze gezondheid op de lange termijn. Geld regeert de wereld. En dat ze er een geweten voor ontwikkelen is ongeveer net zo waarschijnlijk als de tabaksindustrie dat deed.

Dus als er een verandering komt, komt die niet van hen. Het moet van ons komen! We moeten gewoon onze ogen openen en het probleem erkennen.

Interviewer:

Bent u van plan de MTHR te gebruiken om onderzoek te financieren naar het effect van radiogolven op melatonine? Als je bedenkt dat dit het mechanisme is waar mensen op lijken te wijzen, dat mobiele telefoons de productie van melatonine beïnvloeden. Melatonine is een antioxidant, een stofzuiger voor vrije radicalen, als je wilt.

MTHR-Man:

Als we een onderzoeksvoorstel doen, wat we nu doen, en daarbij de nadruk leggen op gebieden van bijzonder belang, nodigen we uit tot het indienen van aanvragen, voorstellen over het hele spectrum. Maar deze moeten prioriteit krijgen samen met de andere aanvragen die we ontvangen. We hebben een beperkte hoeveelheid geld. Maar we plannen momenteel geen onderzoek naar melatonine. Het heeft op dit moment geen prioriteit.

(MTHR moet nog investeren in onderzoek naar de invloed van mobiele telefoons op melatonine.)

door nne.

Bronnen:

Engischer Originalfilm: „Resonance – Beings of Frequency“ – James Russell Film – Dokumentarfilm

https://www.youtube.com/watch?v=YFR5EtO_zdM

Dit zou u ook kunnen interesseren:

--- En hoe zit het er tegenwoordig uit? Zie daarvoor belangrijke deskundigen uit de hele wereld:

5G-apocalyps – het verdelgingsgebeuren (Film van Sacha Stone) (NL)

www.kla.tv/14619

Telefonisch interview met microgolfspecialist Dr. Barrie Trower deel 1: (NL)

www.kla.tv/14505

Straling van mobiele telefoons - wat de WHO verzwijgt, kost ons de aarde! (Een film van Olga Sheean) (NL)

www.kla.tv/30581

Dringende oproep: 5G is een gevaar voor het leven! (NL)

www.kla.tv/13943

Kla.TV – Het andere nieuws ... vrij – onafhankelijk – ongecensureerd ...

- ➔ wat de media niet zouden moeten verzwijgen ...
- ➔ zelden gehoord van het volk, voor het volk ...
- ➔ nieuwsupdate elke 3 dagen vanaf 19:45 uur op www.kla.tv/nl

Het is de moeite waard om het bij te houden!

Gratis abonnement nieuwsbrief 2-wekelijks per E-Mail

verkrijgt u op: www.kla.tv/abo-nl

Kennisgeving:

Tegenstemmen worden helaas steeds weer gecensureerd en onderdrukt. Zolang wij niet volgens de belangen en ideologieën van de kartelmedia journalistiek bedrijven, moeten wij er elk moment op bedacht zijn, dat er voorwendselen zullen worden gezocht om Kla.TV te blokkeren of te benadelen.

Verbindt u daarom vandaag nog internetonafhankelijk met het netwerk!

Klikt u hier: www.kla.tv/vernetzung&lang=nl

Licence: *Creative Commons-Licentie met naamgeving*

Verspreiding en herbewerking is met naamgeving gewenst! Het materiaal mag echter niet uit de context gehaald gepresenteerd worden.
Met openbaar geld (GEZ, ...) gefinancierde instituties is het gebruik hiervan zonder overleg verboden. Schendingen kunnen strafrechtelijk vervolgd worden.